

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19140,Tarnawski-Andrzej.html>
19.05.2024, 21:10

Tarnawski Andrzej

Andrzej Tarnawski, ur. 16 X 1940 w Krakowie. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydz. Prawa (1963), (sędzia 1965).

1965–1972 asesor, sędzia Sądu Powiatowego w Katowicach; 1972–1979 radca prawny w Krakowie 1979–2000 adwokat w Krakowie.

Od 1963 członek Klubu Wysokogórskiego tamże, 1969–1975 członek kadry polskich alpinistów, 1972–1994 ratownik ochotnik Grupy Tatrzańskiej Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, w 1988 współinicjator, współorganizator reaktywacji Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

14 III 1968 stanął w obronie bitej studentki podczas studenckiej demonstracji w Katowicach, za co został dotkliwie pobity przez funkcjonariuszy MO. W 1969 oskarżony przed Sądem Wojewódzkim w Katowicach, nast. przed SN o wykonanie napisów przeciwko inwazji wojsk Układu Warszawskiego w Czechosłowacji, uniewinniony.

XII 1980 – II 1981 ekspert prawny, uczestnik negocjacji między protestującymi a komisją rządową w czasie strajków rolników w Ustrzykach Dolnych, w I 1981 strajku okupacyjnego „S” w Ratuszu w Nowym Sączu, I–VI 1981 uczestnik rozmów MKZ Małopolska – Komisja w Nowym Sączu z komisją rządową ws. niezrealizowanych postulatów.

Po 13 XII 1981 współpracownik Porozumienia Prasowego „Solidarność Zwycięży” i SW w Krakowie; udostępnił dom ukrywającym się działaczom podziemnej „S” (m.in. Jan Seń, Piotr Bielawski, Józef Mroczek) oraz na siedzibę redakcji i drukarni podziemnych pism, m.in. „Nasz Głos” (z Izabelą Tarnawską, Pawłem Tarnawskim, Tomaszem Wiejachą, Anną Dresler), „Kurierek B”, „Paragraf”, „Miesięcznik Małopolski”,

Miejsce urodzenia Kraków

Data urodzenia 16-10-1942

Hasło wydrukowane w **Tom III**

także na magazyny materiałów poligraficznych, lokale kontaktowe. Kurier do Wrocławia i Legnicy, łącznik z SW we Wrocławiu; od 1986 współpracownik podziemnego pisma „Paragraf” (przekazywał informacje m.in. dot. represji) W I. 80. doradca prawny podziemnej „S”, obrońca działaczy „S” w procesach politycznych, m.in.: Bronisława Wielgosza (III 1982, Sąd Wojewódzki w Nowym Sączu), Zbigniewa Bogacza z KWK Piast w Bieruniu (1986, Sąd Rejonowy w Mikołowie), Jana Florczyka (Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej), Wiesława Pyzio (Sąd Rejonowy w Wadowicach), Daniela Podrzyckiego (Sąd Rejonowy w Sosnowcu). W 1985 w imieniu Agaty Michałek-Budzicz (KPN) pozwał WUSW w Krakowie o naruszenie dóbr osobistych poprzez porwanie jej przez funkcjonariuszy SB sprzed budynku sądu (pierwszy tego typu proces w historii sądownictwa PRL, wygrany w 1987 z powództwa cywilnego). W 1986 zaangażowany w sprawę tzw. terrorystów krakowskich (miał bronić Mariana Stachniuka, sprawa umorzona na mocy amnestii), drukarzy Wydawnictwa Myśli Nieinternowanej (sprawa umorzona na mocy amnestii); w 1988 obrońca Kazimierza Sulki (Sąd Rejonowy w Katowicach); 1988/1989 Przemysława Markiewicza (KPN) zatrzymanego ws. użycia przemocy wobec płk. Jana Raduchowskiego-Brochwicza, komendanta Studium Wojskowego UJ.

W 1989 członek Krakowskiego KO, 2000–2005 konsul RP w Paryżu. Od 2005 na emeryturze. 2005–2011 adwokat w kancelarii indywidualnej w Krakowie.

4 III 1986 – 27 IX 1989 rozpracowywany przez Wydz. III WUSW w Krakowie w ramach KE krypt. Góral.

Piotr Hlebowicz, Sławomir Chmura

[Kraków, Region Małopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)